

Rakovszky Zsuzsa
Vita élő időben

Holdvilágnál

John Atkinson Grimshaw: *Ezüst holdfény*

Nem jó itt kinn így este egyedül:
siess haza, és útközben ne nézz szét!
A hold üveggyapot felhők mögül
csorgatja zöldes, túlvilági mézét.

November: lombtalan fekete fák
göcsörtjei az ég szürkésliláján.
Nemrég még eshetett: a pocsolyák
bizonytalan tükörfénye a járdán.

Bármerre nézel, az égen, a földön,
olvadt jege ugyanannak a fénynek.
Valami hívás, nem tudni, kitől jön,
valami szavak nélküli ígéret.

Hold áztatta házak és kertfalak
között kötött sapkában, nagykabátban
lépkedsz, apró, kissé groteszk alak,
az út holdfénytől csillogó sarában,

nehogy itt kinn érjen az éjszaka.
Kezedben éthordó, szatyor, fejedben
hírek, pletykák, viták háttérzaja
a Mindenség lidérces szirénéneke ellen.

Az ablakok arany négyszögeit
az ágakon túl jobb, ha meg se látod!
Nem létezőt ígérnek: ha benyitsz
a kertkapun, mondják, ott megtalálod.

Siess haza, mert nem jó hely ez itt!
Kezedben ernyővel, hegedűtokkal –
a szív kiárad, és közben szégyenkezik
így egymaga, négyszemközt a titokkal.

Törés

Giorgione: *A vihar*

Emlék a még emléktelen időkből
amikor még minden ködben lebeg
saját szemem figyel a vízből és a kőből
mert még nincsen világ és minden egy

a felhők és a fák a házak és a lepkék
bár arctalan átcsillog mindenben
egy lebegő mosoly rejtőzködő jelenlét
mely nincs sehol mégis itt van velem

De volt valami már akkor is nem tudom mi
a világ szövetén valami repedés
volt ott valaki még kívülünk nem tudom ki
valami arctalan fenyegetés

aztán a zuhanás vagy robbanás
egy perce történt vagy százezer éve
falak hidak és szélborzolta fák
íródtak feketén a vihar sápadt egére

de mindez még az Én születése előtt
mennydörgés villámfény ostorcsapása
ózon töltötte be a levegőt
Szél fúj – már nem emlékszem semmi másra

Visszfénye még foltokban a vízen
ahogy a híd alatt rohan sötéten
valami akkor eltört azt hiszem
mert mikor újra eszméletre tértem

az a jelenlét már nem volt jelen
minden ugyanaz volt és nem volt ugyanaz mégsem
nem maradt más belőle csak ez a névtelen
sóvárgás – hogy kire vagy mire már nem emlékszem

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna
Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Hradeczky Moni
Korrektor Balogh Emerencia
A borítón Antoon van Dyck
Venetia, Lady Digby a halottas ágyon című
festményének részlete látható
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9302
Minion Pro betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-43257